

de lente

08/03/2009 | Marcel Schmeier M SEN | www.onderwijsgek.nl

De lucht is strakblauw en het gras lichtgeel. Grote witte wolken hangen onbeweeglijk boven het uitgestrekte polderlandschap. Ik loop het houthok in om een stok te pakken voor Dora, want we gaan het land in!

Luid blaffend en springend probeert ze de stok te pakken die ik boven mijn hoofd houd. Ik gooi hem zo hard als ik kan het land in. Ze springt over het hek en rent uitgelaten achter de stok aan. Willy loopt aan mijn zijde. Ze weet dat ik hondensnoepjes in mijn zak heb en doet haar uiterste best om er een te verdienen. We lopen door het hek. Het land is nog modderig en nat, maar houten klompen zijn lekker warm en waterdicht.

De eerste schapen hebben inmiddels lammetjes die luid mekkerend achter hun moeder aanlopen. Soms springen ze en eind de lucht in of huppelen onhandig rond door het gele gras. Een groep wilde eenden vliegt luid kwakend omhoog vanuit de Vliet en scheert daarna over mijn hoofd.

Dora en Willy zijn helemaal uitgelaten en rennen voor mij uit. Achterin het land liggen de resten van het kampvuur. Een grote stronk zwartgeblakerd hout in een cirkel van stenen. Een paar maanden geleden brandde het voor het laatst. Ik zie mezelf alweer in een tentje bij het vuur. Nog even geduld, de lentekriebels slaan toe.

De surfplank die in het gras ligt, is voor het eerst sinds maanden droog en dus een ideale plek om even languit op te gaan liggen. Even de ogen dicht en van de zon genieten. Opeens schrik ik van een luid gekwaak, gespetter en fladderende vleugels. Een eend vlucht uit het riet vlak achter mij. Ze is geschrokken van mijn aanwezigheid. Ik duw het riet weg en zie vijf lichtgroene eieren liggen. Gelukkig liggen ze achter het hek, zodat de honden er niet bij kunnen.

Als ik terugloop naar Ojerslust, gaat de zon onder en is er drukte in de stal. Een ooi is aan het lammeren. Schapen zijn niet bijster goed geëvolueerd, ze kunnen het niet zelf. Anne is de ooi aan het opvoelen en haalt er twee lammetjes af. De stal is koud en er komt damp van de lammetjes af. Bloed en slijm laten ze rillen van de kou. Als Anne ze voor de ooi neerlegt, begint deze ze automatisch schoon en warm te likken. Hierdoor weet ze voor de rest van het jaar dat dit haar lammeren zijn. De ooi krijgt een eigen hok met stro en een warmtelamp.

Ik zet mijn klompen op de deel en loop naar de kachel. Een paar blokken hout erbij op en hij begint weer te knetteren. De lente is in aantocht, maar de winter laat zich ook nog gelden.